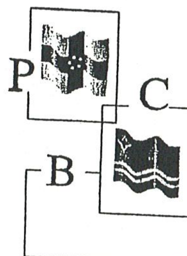

PRINS BERNHARD CULTUURFONDS
NEDERLANDSE ANTILLEN EN ARUBA

Kaya Fraternan di Skèrpènè #1
Postbus 4673
Curaçao N.A.
Tel. (599-9) 767.15.84
Fax: (599-9) 767.15.84
E-mail: pbcnaa@curinfo.an

Willemstad, 10 oktober, 2000

Onze ref: C-3485/00 Bijlagen: Uw ref:

Aan het Bestuur van het
Prins Bernhard Cultuurfonds
Herengracht 476
1000 GT Amsterdam
Nederland.

Geacht bestuur,

Namens het bestuur van het Prins Bernhard Cultuurfonds Nederlandse Antillen en Aruba doen wij u hierbij toekomen het verzoek van de Gezaghebber van het eilandgebied Bonaire om de heer Franklin D. Antoin geboren op 25 september 1955 te Bonaire in aanmerking te doen toekomen voor de Zilveren Anjer vanwege zijn bijzondere verdiensten met betrekking tot de geschiedschrijving, het behoud van de cultuur en de bescherming van de natuur en het milieu van Bonaire.

Het bestuur ondersteunt de voordracht geheel en hoopt dat de heer F.D. Antoin in aanmerking kan komen.

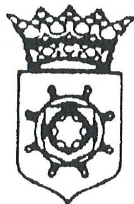
Bijgaand treft U een een kopie van de brief van de Gezaghebber van Bonaire en de C.V. van de heer F.D. Antoin.

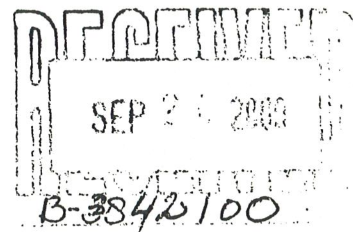
Hoogachtend,

Winthrop R.F. Curiel
Voorzitter.

Drs. S.F. Jonis
Secretaris.

WRC/mmj

EILANDGEBIED BONAIRE

Aan: Het Prins Bernhard Cultuurfonds
Nederlandse Antillen en Aruba
Postbus 4673
Curaçao

Uw brief/kenmerk

Ons nr. GA-2101

Onderwerp: Voordracht Zilveren Anjerprijs

Kralendijk, 15 september 2000

Hierbij wil ik in mijn hoedanigheid van ambtshalve lid van het Prins Bernhard Cultuurfonds Nederlandse Antillen en Aruba voor het eilandgebied Bonaire, de volgende persoon voordragen voor de Zilveren Anjerprijs, met het verzoek de voordracht te willen doorgeleiden.

Het betreft de heer Franklin D. Antoin, geboren op 25 september 1955 te Bonaire. De heer Antoin heeft vooral zijn sporen verdiend op het gebied van de geschiedschrijving en publicaties over cultuur en historie van het eiland.
De heer Antoin heeft hiermee een bijzondere waardevolle bijdrage geleverd aan de bewustwording van de gemeenschap van haar autentieke waarden en normen die als gevolg van de huidige ontwikkelingen, verloren dreigden te geraken.

De gezaghebber van het eilandgebied Bonaire,

R. W. Hart

Bijlagen: Curriculum Vitae van de heer F.D. Antoin
Cc.:

Postadres: Plasa Reina Wilhelmina 1, Kralendijk, Bonaire, N.A. Telefoon: (599-7) 175330. Telefax: (599-7) 172824

Naam en voornamen (bij gehuwde vrouwen ook de meisjesnaam vermelden)	: Antoin, Franklin Dominico
Geboortedatum	: 25 september 1955
Geboorteplaats	: Bonaire. Nederlandse Antillen
Nationaliteit	: Nederlander
Woonplaats/eiland	: Bonaire
Huisadres	: Kaya Mars 22
Functie, beroep, dan wel hoedanigheid waarin betrokkene wordt voorgesteld	: Auteur en amateurgeschied-schrijver
Eventuele vroegere werkgevers (functie en tijdsduur vermelden)	: Radio Nederland Wereld Operator 1973 – 1978 Eilandgebied Bonaire Voorlichtingsambtenaar 1978 – 1984 EXTRA Bonaire Hoofdredacteur 1984 –1992
Datum indiensttreding (huidige werkgever)	: Bonaire Communication Services Directeur – Hoofdredacteur EXTRA Bonaire 1992 tot heden
Maatschappelijke functies	: sinds 1976 geëngageerd met de Bonaireaanse samenleving als journalist, amateurgeschiedkundige, cultuurbevorderaar en auteur 1979 – 1985 medeoprichter, lid, acteur, regisseur en acteur van Grupo Teatral Boneriano 1978 – 1984 en van 1991 tot heden, lid van de Commissie voor de Standaardisering van het Papiamento : Sinds 1994 aangewezen als vrijwilliger belast met P.R.-aangelegenheden van Special Olympics Bonaire 1996 tot heden, lid van de Vereniging Vrienden van de geschiedenis van Bonaire (AMHIBON)

1996 tot heden, medeoprichter en lid van Stichting Magazina di Rei
1998 lid van de Commissie 500-jaar op de wereldkaart, later omgedoopt in Stichting 500 jaar Bonaire op de Wereldkaart, waarvan hij thans adviseur is
1998 tot heden, medeoprichter en lid van de Bonaireaanse Cultureel-historische Stichting FUHIKUBO

Motivering:

Franklin Dominico Antoin, roepnaam Boi, heeft een enorme liefde voor en is zeer begaan met het lot van zijn geboorte-eiland Bonaire. Deze liefde heeft zich vertaald in een enorme belangstelling voor de opsporing en registratie van de geschiedenis, het behoud van onze cultuur en bescherming van natuur en milieu van ons eiland. Door zijn inspanningen is heel veel waardevolle historische informatie voor het nageslacht behouden.
Boi heeft vooral zijn sporen verdiend en geniet waardering van de gehele samenleving voor het vele werk dat hij verzet heeft samen met zijn boezemvriend en geschiedenisleraar Arthur Sealy om speurwerk te verrichten naar de geschiedenis van het eiland en deze vast te leggen in krantenartikelen en boeken. Daarnaast heeft hij als journalist en auteur middels zeer vele publicaties, zoals historische en culturele bijdragen in het dagblad EXTRA en via radio- en televisieprogramma's, een belangrijke bijdrage geleverd aan het bewustmaken van de bevolking van de eigen historische en culturele waarden en normen.
Via organisaties als de stichting Vrienden van de geschiedenis van Bonaire (AMHIBON) en de Historische en Culturele Stichting Bonaire (FUHIKUBO), zet Boi Antoin zich belangeloos in voor het behoud en neerslag van onze historische en culturele waarden voor het nageslacht.
Als schrijver heeft Boi Antoin diverse historische boeken op zijn naam staan, voor een breed publiek toegankelijk vanwege aanspreekbare onderwerpen en bovenal zeer betaalbare prijzen.
Boi Antoin heeft in de jaren zeventig en tachtig ook een belangrijke bijdrage geleverd aan de belangstelling voor toneel op Bonaire als toneelregisseur, -vertaler en –acteur.

Een van de grote passies van Boi Antoin was altijd het toneel. Zijn liefde voor toneel dateert uit de jaren zeventig toen hij via de televisie in aanraking kwam met een artiest die hij later als zijn grote voorbeeld zou typeren, nl. de Curaçaoënaar, Eligio Melfor. Antoin was helemaal in de ban van Melfor en zijn groep.
Sinds het begin van de jaren zeventig was er behoefte op Bonaire om het theatrale leven nieuw leven in te blazen. Verschillende pogingen werden hiertoe ondernomen, hetgeen echter niet gelukte. In 1977 werd Eligio Melfor door het Cultureel Centrum Bonaire aangetrokken om één van zijn toneelstukken te regisseren met een Bonaireaanse bezetting, waaronder Boi Antoin in de rol van Bado Pannekoek. Zes maanden later werd succesvol het stuk "Den Pèrtá", (In het nauw) opgevoerd. Dit bleek een van de meest succesvolle toneelstukken dat ooit werd opgevoerd. Er werden meer dan tien

voorstellingen gegeven. Dezelfde groep voerde nog één toneelstuk op, nl. "Esta un kurashi", (Wat een lef).
Daarna besloot een kern van deze groep van voornamelijk jeugdige spelers om bij elkaar te blijven en werd zo in 1979 de Bonaireaanse Theatergroep (Grupo Teatral Boneriano) opgericht. Boi Antoin werd naast acteur ook vertaler en regisseur van toneelstukken. De eerste voorstelling van deze toneelgroep werd: "Apel òf Pera" (Appel of peer). Daarna volgden opvoeringen van "Kòrda riba mi nervionan", (Denk aan mijn zenuwen) en "Spiritu den kas", (Spook in huis). Deze voorstellingen werden allen geregisseerd door Boi Antoin, die ook de werken uitzocht.
In 1985 hield de groep weer op te bestaan. In al die jaren werden zeker zeven toneelstukken opgevoerd naast verschillende korte sketches rondom bepaalde thema's, zoals in het kader van de bejaardenweek en de drugsweek.
Behalve het verzorgen van lokale opvoeringen, heeft Grupo Teatral Boneriano ook verschillende malen deelgenomen aan het dramafestival op Aruba, een festival van internationale allure.
Boi Antoin heeft drie keer met de groep aan dit festival deelgenomen met onder andere de toneelvoorstellingen: "E Pins" (de tang), "Pe i Bèchi" (Pe en Bechi) en "Siguiente", (Volgende). "Pe i Bèchi" was de succesvolste voorstelling, daar de Bonaireaanse toneelspeelster, Betty Francees, werd uitgeroepen tot de beste tweede speelster.
Boi Antoin is niet meer actief in de toneelwereld, maar vindt wel dat het toneel nieuw leven moet worden ingeblazen op Bonaire en houdt niet op mensen hiervoor te interesseren.

Boi Antoin is zoals in de introductie reeds werd aangegeven, zeer actief op verschillende andere terreinen, zoals de journalistiek, theater, literatuur en cultureel-historisch. Met name voor zijn inzet en toewijding op cultureel-historisch gebied, werd hij in 1996 door de persassociatie te Bonaire uitgeroepen tot persoonlijkheid van het jaar. Vooral zijn inspanningen om de orale geschiedenis van Bonaire vast te leggen, sprongen daarbij in het oog. Dit werk heeft hij verricht in een tijd dat slechts weinigen het belang hiervan op haar waarde schatten.
De resultaten van het vele werk dat hij op dit terrein heeft verzet, werden en worden nog steeds regelmatig gepubliceerd in het dagblad EXTRA, zowel in de dagelijkse edities als in de speciale Kerst-, Bonairedag- en Rincondagkrant. De laatste jaren worden de resultaten ook in boekvorm gepubliceerd.

Boi Antoin heeft altijd enorme belangstelling getoond voor alles wat met de geschiedenis van Bonaire heeft te maken. Geen inspanning was hem teveel om gegevens te verzamelen over het verleden van Bonaire. Daarvoor bezocht hij op eigen gelegenheid archieven in Nederland en op Curaçao, dook hij in boeken en oude manuscripten, luisterde hij naar oude opnamen en plakte hij aan de lippen van de oudere Bonaireanen om zo achter de feiten te komen over onze voorouders. Vele jaren heeft Boi Antoin dit alles gedaan zonder ooit hiervoor enig andere vorm van beloning te ontvangen dan de dankbare gezichten van hen die zich zo gewaardeerd en erkend gevoelden.
Langzamerhand krijgt het werk van Boi Antoin steeds meer waardering en erkenning. Steeds vaker wordt hij gevraagd om lezingen te verzorgen en wordt hij geraadpleegd in zaken die de geschiedenis van Bonaire aangaan. Boi heeft zich altijd zorgen gemaakt om het feit dat de geschiedenis van Bonaire werd genegeerd en heeft daarom zitting genomen in commissies en besturen van organisaties die zich beijverden voor de bestudering en behoud van onze historische waarden.

Boi Antoin is in 1996 mede-initiatiefnemer, oprichter en bestuurslid van de Stichting Magazina di Rei, die het beheer gaat voeren over een openluchtmuseum in Rincon. Deze stichting heeft ten doel, het inrichten, instandhouden en exploiteren van het openluchtmuseum en de botanische tuinen van Magazina di Rei te Rincon. Zij wil een breed publiek kennis laten nemen van de ontwikkelingen – en de verklaring daarvoor – in de leefpatronen van de bevolking van Bonaire en de materiële neerslag daarvan. De stichting moet een permanente instelling worden in dienst van de gemeenschap en haar ontwikkeling, toegankelijk voor het publiek, die de materiële getuigenissen van de mens en zijn omgeving verwerft, behoudt, wetenschappelijk onderzoekt, presenteert en hierover informeert voor doeleinden van studie, educatie en genoegen. De grootste inspanning tot nu toe was om gelden bij elkaar te krijgen voor de restauratie van het pand, hetgeen nu deels is gelukt met een toegezegde bijdrage van het Prins Bernhardfonds Nederlandse Antillen en Aruba.

Boi Antoin nam in 1998 mede het initiatief tot het oprichten van de Bonaireaanse Cultureel-historische Stichting (FUHIKUBO). Deze stichting heeft tot doel, de geschiedschrijving van Bonaire te bevorderen. Zij tracht haar doel te bereiken door het bedrijven van geschiedkunde door middel van het verzamelen van geschiedkundige werken over Bonaire, familie- en andere archieven, het optekenen in schrift en opnemen op video en geluidsband van (volks)verhalen en folkloristische muziek en deze onder te brengen in een centraal archief. Ook wil de stichting historische bronnen raadplegen en muziekbanden, boeken en tijdschriften redigeren en uitgeven. Daarnaast onderhoudt de stichting betrekkingen met wetenschappelijke instellingen.

Boi Antoin is ook lid van de in 1996 opgerichte vereniging "Amigu di Historia di Boneiru", (Vriend van de geschiedenis van Bonaire), AMHIBON. Deze vereniging stelt zich ten doel om de geschiedenis van Bonaire in het algemeen en die van de Tweede Wereld Oorlog in het bijzonder te bestuderen. Ook wil zij de studie van de geschiedenis bevorderen. Zij tracht haar doel te bereiken door het verzamelen en conserveren van documentatiemateriaal en het ontplooien van initiatieven en het voeren van acties, die erop gericht zijn de publieke waardering voor geschiedenis en publieke belangstelling voor het bestuderen daarvan te ontwikkelen en te bevorderen.

In juli 1998 werd door de Bonaireaanse overheid een commissie in het leven geroepen die als taak kreeg, het organiseren van de viering van 500 jaar ontdekking van Bonaire door Europeanan, "Commissie 500 jaar Bonaire op de Wereldkaart". Boi Antoin werd als vertegenwoordiger van AMHIBON, tot lid van deze commissie benoemd.
In december van datzelfde jaar werd de commissie omgezet in een stichting, waarvan Boi Antoin adviseur is. Het doel van deze stichting is het bevorderen en coördineren, in de ruimste zin, van toepasselijke activiteiten, evenementen en plechtigheden van publieke aard in het kader van het eerste bezoek van Europese zeevaarders aan Bonaire in 1499 en de gevolgen daarvan voor het eiland in zijn algemeenheid vanaf 1499 tot heden, 500 jaar later en zelfs tot in de nabije toekomst, het begin van het nieuwe millennium.
Zij tracht dit doel te bereiken door het instellen van werkgroepen die de bovengenoemde activiteiten ontplooien en evenementen en plechtigheden organiseren.

Ook op het sociale terrein is de heer Antoin actief en levert hij vrijwillige bijdragen, met name op het gebied van het bekendmaken en promoveren van sociale instellingen. Heel vaak doen organisaties een beroep op hem om persberichten en krantenartikelen op te stellen, dan wel te vertalen in het Papiamento. Regelmatig stelt hij in zijn

radioprogramma's sociaal-maatschappelijke organisaties in de gelegenheid zich te profileren.
Sinds de oprichting in 1994 van de sportorganisatie voor verstandelijke gehandicapte personen, Special Olympics Bonaire heeft Boi Antoin de P.R. hiervan op zich genomen. Sinds de statutaire oprichting van de organisatie in 1999 is hij lid van het bestuur, belast met publicitaire zaken. Special Olympics Bonaire stelt zich ten doel, het verzorgen van de lichamelijke conditietraining, sporttrainingen en atletische competitie voor verstandelijk gehandicapte personen. Zij doet dit door middel van het gehele jaar verschaffen van gelegenheid voor lichamelijke conditietrainingen, sporttrainingen en atletische competitie, door middel van lokale, regionale en internationale programma's. Ook door het beschikbaar stellen van materialen, informatie en technische bijstand aan organisaties en personen die zich bezighouden met het opstellen van soortgelijke programma's voor verstandelijke gehandicapten. Zij verzorgt trainingprogramma's voor leken en professionele begeleiders, betrokken bij de fysieke en atletische ontwikkeling van verstandelijke gehandicapte personen.
Ook wil zij de gemeenschap in de gelegenheid stellen zich beter te laten informeren omtrent de verstandelijk gehandicapte personen en het stimuleren van de uitbreiding van instellingen en gekwalificeerde personen, die zich wijden aan de dienstverlening aan verstandelijke gehandicapte personen en hun familieleden.

Boi Antoin werkt sinds 1976 als journalist. Hij begon als parttime correspondent van de EXTRA, in dienst van het persagentschap Agensia Notisiero Multro. sinds 1976. Op 1 maart 1977 kreeg hij de verantwoordelijkheid voor redactie van EXTRA-Bonaire. Sinds 1984 werkt hij echter als fulltime verslaggever en hoofdredacteur van deze krant op Bonaire. In 1992 werd hij medeoprichter en directeur van Bonaire Communication Services. Naast de editie van Extra Bonaire, verzorgt het bedrijf tal van andere publicaties.
Sinds 1997 is dit bedrijf gestart met een project om de historie en cultuur van het eiland in boekvorm te publiceren, om zo deze informatie te behouden voor het nageslacht. Het doel hiervan is dit materiaal later te bewerken zodat zij gebruikt kan worden als lesmateriaal voor scholen.
Tot voor kort was de belangstelling voor documentatie over onze geschiedenis en cultuur zeer mager. De enige tot dan bestaande boeken waren twee boeken van dr. Johan Hartog, "Bonaire van Indianen tot Toeristen" en "A short history of Bonaire", twee boeken van Pastoor Nooyen, "Klok di Ave Maria" en "Isla di Papa Cornes", een boek van Jay Haviser, "The first Bonaireans", een boek van Frans Booi, "Boynay" en een aantal studies van o.a. dr. Ank Klomp, drs. Jos Ganzemans en Lian Lim. Doordat de geschiedenis en cultuur van het eiland naar zijn mening zeer verwaarloosd werd, begon Bonaire Communications Services twee jaar geleden boeken te publiceren, met behulp van lokale sponsors. Het kantoor van Bonaire Communication Services is een belangrijke informatie- en documentatiecentrum aan het worden, dat regelmatig wordt geraadpleegd door verschillende mensen.

Daarnaast is Boi Antoin nog steeds presentator en radioverslaggever bij het lokale radiostation "Voz di Bonaire", waar hij behalve dagelijkse nieuwsuitzendingen ook culturele programma's verzorgt, zoals "Beku" en "Radio Tópiko" en "Entrevista".
In het verleden heeft hij ook als correspondent gewerkt voor Radio Hoyer te Curaçao, Radio Carina te Aruba en voor de Curaçaose televisiemaatschappij Tele Curaçao. Boi Antoin was ook verslaggever voor het Arubaanse dagblad "Bon Dia Aruba.

Ook heeft hij in het verleden meegewerkt met tijdschriften als "Vishon", 'Karko" en "Waya", waaraan hij vaak culturele bijdragen vanuit Bonaire leverde. Hij heeft technische assistentie verleend, vaak geheel vrijwillig, aan het tot stand komen van publicaties als Bolin (vrijwilligerswerk), Voz di Cambes en Citro Bulletin (reddingsorganisatie).

Als journalist heeft Boi Antoin veel gedaan om de gemeenschap bewust te maken van het recht van vrije meningsuiting, door zelf steeds kritisch een vinger aan de pols te houden bij allerlei ontwikkelingen in de gemeenschap, maar door ook steeds zijn krant ter beschikking te stellen van personen die hun mening naar voren willen brengen. Dit heeft hij altijd bevorderd door te stellen dat iedereen, maar vooral de kleine man, in zijn krant de kans moet krijgen om zijn zegje te doen en dat dit niet slechts een voorrecht is van enkelen.

Het is niet verwonderlijk dat Boi Antoin als journalist en auteur, een grote voorstander is van het correct gebruik van het Papiamento. Nadat hij in 1984 uit de Commissie voor de Standaardisering van het Papiamento stapte, is hij in 1991 opnieuw toegetreden en nog steeds lid. Deze commissie heeft tot taak de Regering van advies te dienen omtrent de standaardisering van het Papiamento. In zijn werken tracht Boi Antoin zich zo puur mogelijk te houden aan de juiste spelling en tracht deze zoveel mogelijk te bevorderen.

Boi Antoin heeft zich in de loop der jaren ontwikkeld tot een zeer begaafd en interessante auteur. Hij weet een zeer breed publiek te bereiken door de keuze van zijn onderwerpen, vooral op het gebied van de historie en cultuur.
Zijn liefde voor het schrijven stamt reeds uit de tijd dat hij nog in de schoolbanken zat. Eén van hobbies was toen reeds het maken van opstellen. Het duurde echter tot 1987 eer het eerste boek van zijn hand verscheen, onder de titel, "Salu di Bida" (Levenszout). Halverwege 1983 begon Boi Antoin een serie korte verhalen te publiceren in de krant, onder de titel: "Tópiko". In feite waren dit verhalen die hij reeds in het verleden geschreven had, maar die hij door een zekere angst niet eerder durfde te publiceren. De reacties bij het leespubliek waren overweldigend en hij kreeg veel steun om door te gaan met schrijven.
Na verloop van tijd, zijn rubriek van korte verhalen was inmiddels van naam veranderd en werd "Salu di Bida", besloot hij om de serie in boekvorm uit te brengen, hetgeen in 1987 gestalte kreeg. In 1992 verscheen "Salu di Bida II", in 1996, "Salu di Bida III" en "Salu di Bida IV" in 1998. De inhoud van deze serie is bovenal humoristisch en nostalgisch en verhaalt de levenservaringen van de auteur uit het verleden.

Vanaf 1991 publiceert Boi Antoin regelmatig boeken over de geschiedenis en cultuur van ons eiland. Hij heeft inmiddels een indrukwekkend aantal boeken op zijn naam staan, waaronder:
Salu di Bida I 1987
Dianan di Nostalgia (Dagen van Nostalgie) 1991
E último biahe di Isidel (De laatste reis van Isidel) 1991
E tragedia di Gouverneur van Heerdt (De tragedie van Gouverneur van Heerdt)
Salu di Bida II 1992
Salu di Bida III 1996
Lantamentu di Katibu (Opstand der slaven) 1997
Algun kustumbernan di antes (Enkele gewoonten van vroeger) 1997
Pastor Alcivar 1997

Tjogogo (een vertaling uit het Engels van het werk van Alfons Gabriel die in de jaren '20 als arts heeft gewerkt op Bonaire) 1997
Enkuentro ku para (Ontmoeting met vogels), een vertaling van het werk van Frater Candidus over vogels die regelmatig Bonaire aandoen en ook Bonaireaanse vogels
Storianan Boneriano (Bonaireaanse verhalen) 1998
Sjon Zjil (Mijnheer Zjil) 1998
Boneiru di antaño I (Bonaire van vroeger I) 1998
Salu di Bida IV 1998
Nemensio, El Ciego Maravilloso (Nemensio, de buitengewone blinde) 1998
Parokia di Rincon 1858 – 1998 (De parochie van Rincon 1858 –1998)
Boneiru di antaño II 1999
Boneiru di antaño III 1999
Boneiru di antaño IV 1999
Pueblo di Kunuku Bieu, historia di un bario (Het volk van Kunuku Bieu, geschiedenis van een dorp) 1998
Belangrijk in het werk van Boi Antoin is zijn eenvoud en zijn keuze om diegenen voor het voetlicht te brengen, waarvan vaak wordt aangenomen dat ze geen geschiedenis hebben, het gewone volk, de gewone mensen.

Ook op het gebied van natuur- en milieubescherming is Boi Antoin betrokken. Regelmatig publiceert hij artikelen over onze natuur, grotten en andere bijzondere plekken die weinig bekend zijn en wijst hij op de noodzaak van de bescherming hiervan in het belang van onze economie en het toerisme in het bijzonder. Ook levert hij in zijn werk als journalist een belangrijke bijdrage aan het werk van natuur- en milieugroepen, door regelmatig positieve aandacht te besteden aan het werk van deze groeperingen.

Zoals uit het bovenstaande mag blijken is de bijdrage van Boi Antoin aan het bewaren van onze geschiedkundige en culturele waarden van onschatbare waarde voor de Bonaireaanse gemeenschap. Hij heeft tijdig de noodzaak ervan ingezien, in een tijd dat veel van deze waarden en normen in de vergetelheid dreigden te geraken, en het aangedurfd om te ijveren voor het behoud hiervan. De Bonaireaanse gemeenschap is hem daar zeer dankbaar voor.